

**24. únor 2024, Mělník:
Stromy ze Seydy za
budoucnost v pokoji**

**24. Februar 2024 in
Melnik:
Bäume aus Seyda für eine
Zukunft in Frieden**

Dnes, 14. února 2022, sleduje svět Ukrajinu. Právě dnes tam již druhým rokem zuří ruská válka. Už v srpnu loňského roku New York Times psaly o více než 100 000 zraněných a zabitých ruských i ukrajinských vojácích. Každý den zemře několik stovek lidí. Další jsou zraněni i utrpěli trauma. Miliony lidí šly o své domovy.

Heute, am 14. Februar 2022, schaut die Welt auf die Ukraine. Schon zwei Jahre wütet der furchtbare Angrißkrieg Russlands. Bereits im August letzten Jahres schrieb die „New York Times“ von über 100 000 getöteten und verletzten Soldaten Russlands und der Ukraine. Jeden Tag sterben mehrere hundert Menschen. Viele werden verletzt und traumatisiert. Millionen haben ihre Heimat verloren.

Dnes jsme se společně sešli: my z Melníka v Čechách, my ze Seydy v Německu. Lidé různých vyznání, katolíci i protestanti. Společně chceme vyznávat pokoj. Nasloucháme evangeliu Ježíše Krista a říkáme: *Chceme být pasly Tvého pokoje.*

Heute kommen wir zusammen: Aus Melnik in Tschechien, aus Seyda in Deutschland. Menschen verschiedener Konfession, Katholiken und Evangelische. Gemeinsam wollen wir für den Frieden beten. Wir hören auf das Evangelium Jesu Christi und sagen: *Wir wollen Boten seines Friedens sein.*

Ježíš Kristus říká:

Blaze t m, kdo plá ou, nebo oni budou pot šeni.

Blaze milosrdným, nebo oni dojdou milosrdenství.

Blaze t m, kdo p sobí pokoj, nebo oni budou nazváni syny Božími.

(Mt , . . .)

Jesus Christus spricht:

*Selig sind, die da Leid tragen,
denn sie sollen getröstet werden.*

*Selig sind die Barmherzigen,
denn sie werden Barmherzigkeit erlangen.*

*Selig sind die Frieden stiften,
denn sie werden Gottes Kinder heißen. (Mt , . . .)*

V roce zavítali do Seydy návštěvníci z m Inické evangelické mládeže, v seydkém sboru pobývali jako hosté. Společně jsme navštívili místa historicky související se vznikem reformované církve a s Lutherem. Vítek z M Iníka, tehdy ještě student gymnázia, z cesty přivezl do těchto žaludy pocházející z velkého dubu před kostelem v Seyd. Tento takzvaný Lutherův dub byl zasazen v roce . Martin Luther se narodil . listopadu . Dub byl tedy zasazen k jeho . narozeninám. Údajně pochází ze žaludy Lutherova dubu ve Wittenbergu. Vypěstované sazenice Vítek vysadil ve své rodné vesnici a péči sboru byly vysazeny také na sborové zahradě. Nyní, o pět let později, se již z dobe opožívaných semená stávají malé stromky.

Im Jahr   kam Besuch aus Melnik nach Seyda, eine
Jugendgruppe der „Böhmischen Brüder“ war zu Gast in der
Evangelischen Kirchengemeinde. Gemeinsam erforschten wir die
Geschichte und besuchten die Lutherstädte. Vitek aus Melnik,
damals noch Gymnasiast, nahm Eicheln mit. Sie stammen von der
großen Eiche vor der Seydaer Kirche. Sie wurde   gesetzt, eine
Luthereiche. Am   . November   ist Martin Luther geboren
worden. Die Eiche wurde also zu seinem   . Geburtstag
gepflanzt. Sie soll von einer Eichel der Luthereiche in Wittenberg
stammen. Vitek ließ aus den Eicheln kleine Senker wachsen und
setzte sie in sein Heimatdorf, dank der Gemeinde auch an die
Kirche in Melnik. Nun, fünf Jahre später und gut gepflegt, sind sie
schon kleine Bäume geworden.

Ode dnes ,   . února   , chceme spojit tyto stromy s poselstvím:
Budou nám připomínat naše vzájemné společenství.
Naši společnou víru.
Naši společnou zodpovědnost.
Naši společnou naději.
Nás, lidu všech konfesí i národností.

Heute wollen wir einen Baum kennzeichnen, an diesem Tag, dem
      . Februar   . Er soll uns an unsere Gemeinschaft erinnern.
      An unseren gemeinsamen Glauben.
      An unsere gemeinsame Verantwortung.
      An unsere gemeinsame Hoffnung.
Wir, Menschen aller Konfessionen und Nationalitäten.

Žijeme v rozervaném světě, jak to i dnešní den dává najevo. Také naše společná historie je plná rozbrojů, mezi protestanty a katolíky, mezi Čechy a Němci. Jsme si toho vědomi, i v dnešní den je to ošidné. Avšak my chceme společně hledět ke Kristu. Spojuje nás. Ukazuje nám cestu pokoje.

Wir leben in einer zerrissenen Welt voller Unfrieden. Dieser Tag macht es deutlich. Und auch unsere gemeinsame Geschichte ist voller Unfrieden, zwischen Evangelischen und Katholiken, zwischen Tschechen und Deutschen. Das wissen wir. Das sehen wir. Aber wir wollen gemeinsam auf Christus schauen. Er verbindet uns. Er weist uns auf den Weg des Friedens.

Martin Luther 31. října publikoval svých 95 tezí, které vyvolaly luteránskou reformaci. V reakci poslal papež bulu požadující odvolání části těchto tezí, kterou Luther spálil 10. prosince před Elsterskou branou města Wittenberg. Místo popomíná dub pojmenovaný po Lutherovi.

Am 10. Oktober veröffentlichte Martin Luther seine „Thesen gegen den Ablass“, womit die lutherische Reformation ausgelöst wurde. Der Papst aus Rom schickte eine Bannandrohungsbulle, und Luther verbrannte sie am 10. Dezember vor dem Elstertor der Stadt Wittenberg. Daran erinnert die Luthereiche in Wittenberg.

Ježíš Kristus říká: *Pravda vás osvobodí.* (Jan 8, 32). Pravdivost je podobná klíči, jak zavzpomíná pan farář Meinhof: *Když jsem byl teenager, v roce 1968, byl jsem s církevní mládeží v Těchách. Byli jsme tenkrát navštívit jednoho faráře. Nebyl doma, a tak jsme jen nahlíželi klíčovou dírkou. Na zdi byl právě ten biblický citát: Pravda vás osvobodí. V Lipsku, kde jsem studoval, jsem si to též napsal na zeď. Byl to pro mne klíč ke změně v roce 1989: už se nebát říkat pravdu.*

Jesus Christus: *Die Wahrheit wird Euch frei machen.* (Joh 8, 32). Als ich Jugendlicher war, 1968, war ich auch mit einer kirchlichen Jugendgruppe in Tschechien. Wir besuchten einen Pfarrer. Er war nicht zuhause, aber wir schauten durch sein *Schlüsselloch*. An der Wand stand dieser Bibelspruch: *Die Wahrheit wird Euch frei machen.* Zurück in Leipzig, wo ich studierte, schrieb ich es groß an eine Wand. Es war für mich der *Schlüssel* zur Veränderung: Keine Angst mehr zu haben, die Wahrheit zu sagen.

O pravdivost musí neustále být sváděn boj. Záleží nepochybně na tom, k čemu člověk v ní a v co skládá naději. Tato vyrovnání nesmí přejít v násilí. Však Luther řekl: *Non vi, sed verbo – Ne silou, ale slovem.* Víme o vojenských konfliktech, které byly vyvolány náboženskými spory a sloužily jako záminka pro hmotné mocenské zájmy.

Der Kampf um die Wahrheit muss geführt werden. Es ist nicht egal, was man glaubt und was man hat. Aber diese Auseinandersetzung soll nicht mit Gewalt geschehen. Das hat

schon Luther gesagt: *Non vi, sed verbo* – „Nicht durch Gewalt, sondern durch das Wort. Wir wissen um die schlimmen auch kriegerischen Auseinandersetzungen, die durch konfessionelle Streitigkeiten ausgelöst worden sind und die auch oft als Vorwand galten für handfeste Machtinteressen.

Vrcholem byla t icetiletá válka v letech až , která t že zasáhla ob naše rodná m sta – Seydu i M Iník.

Dnes íkáme: *Chceme hledat pokoj.*

Vzpome m , že máme Pána, který nás k pokojí volá.

Pán, který se modlil, *abychom všichni byli jedno.* (Jan ,)

Ein Höhepunkt war der jährige Krieg von bis , der unsere Heimatorte – Seyda und Melnik – furchtbar traf.

Wir sagen heute: *Wir wollen den Frieden suchen.*

Wir wollen uns besinnen darauf, dass wir einen Herrn haben, der uns zum Frieden ruft.

Der Herr, der gebetet hat, *dass wir alle eins seien.* (Joh ,)

Také d jiny soužití našich národ , ech a N mc , jsou plny strasti, zejména v minulém století. Hitler napadl eskoslovensko a podrobil jej. Po válce bylo n mecké obyvatelstvo násiln odsunuto. Do dnešních dn jsou patrné jizvy po hlubokých ranách, a to i v p íbuzenstvu mnohých z nás: byli to naši p edci, kte í byli utla ováni a týráni, kte í byli zabijeni. Tolik památník v M Iníku a okolí vypráví o n mecké okupaci a její krutosti.

Auch die Geschichte unserer Völker, Tschechen und Deutsche, hat besonders im letzten Jahrhundert viel Leid hervorgebracht. Hitler hat Tschechien überfallen und grausam unterdrückt. Nach dem Krieg wurde die deutsche Bevölkerung gewaltsam vertrieben. Bis heute sind das tiefe Wunden in unseren Familiengeschichten: Vorfahren, die misshandelt und bedrückt worden sind, die umkamen. Viele Gedenkstätten in Melnik und Umgebung erzählen von der deutschen Besatzung und ihrer Grausamkeit.

V roce 1945 přijel do blízkosti Seydy vlak plný emigrantů ze sudet. Zažili hrozné věci. Přijeli o domov a museli znovu vybudovat své bytí. Někteří se později stali významnými obyvateli Seydy, vzpomeňme například pana Benesche - starostu, který pro Seydu vykonal řadu zásluh po roce 1945; Dr. Bauera, který pomohl založit seydské občanské sdružení a byl dlouhou dobu jeho předsedou.

In der Nähe von Seyda kam ein Zug voller Menschen von hier an. Sie hatten Furchtbares erlebt. Sie haben ihre Heimat verloren und mussten sich ihre Existenz neu aufbauen. Am Ende standen einige ihrer Namen für Seyda: Benesch – ein Bürgermeister, der nach dem Krieg viel für unser Städtchen getan hat. Dr. Bauer – der den Heimatverein Seyda mit aufbaute und lange sein Vorsitzender war.

Roku 1945 projely Seydou sovětské tanky, aby doslova rozdrtily Pražské jaro. Proti nim se později postavil Jan Palach, bývalý student místního gymnázia. V Seyda a okolí se tehdy konaly malé protesty.

Durch Seyda sind die sowjetischen Panzer gerollt, die den Prager Frühling niederschlugen. Jan Palach, einst Gymnasialschüler in Melnik, hat sich ihnen später entgegengestellt. Auch in Seyda und Umgebung gab es damals kleine Protestaktionen.

Do roku byla poblíž Seydy významná stanoviště sovětských vojáků, kteří zde měli těžké cvičiště. Při návštěvě mládeže loni v létě jsme se podívali na starý zámek, který byl právě uprostřed velkého sovětského vojenského cvičikového prostoru. Propojení nalzáme i v paralelách své historie.

In der Nähe von Seyda waren bis sowjetische Soldaten stationiert, sie hatten einen großen Truppenübungsplatz. Beim Besuch einer Jugendgruppe im letzten Sommer haben wir hier eine alte Burg besucht, die auch inmitten eines großen sowjetischen Truppenübungsplatzes stand. Uns verbindet die gemeinsame Geschichte.

Od roku jsou lidé z Ukrajiny přijímáni v Melniku i v Seydě: lidé z Kyjeva a Charkova, ze Sumy a Oděsy, z Nikolajeva i z venkovských oblastí. To je také to, co nás spojuje: náš závazek vůči lidem v nouzi.

In Melnik und auch in Seyda wurden seit Menschen aus der Ukraine aufgenommen, aus Kiew und Charkiw, aus Sumy und Odessa, aus Nikolajew und auch aus ländlichen Gebieten. Auch das verbindet uns: Der Einsatz für Menschen in Not.

Dnes jsme tu spolu. Nejen díky této iniciativě. Pšli jsme všichni: ze společenstva katolického i českých bratří, někteří z velké dálky. Společně na cestě proudem času, spojení stejnou vírou, majíce společnou odpovědnost, majíce společnou naději.

Nun sind wir heute hier zusammen. Vitek hat die schöne Idee gehabt. Und Sie sind gekommen: Aus der katholischen Gemeinde Melniks, und die Gastgeber, die Gemeinde der Böhmisches Brüder. Und wir aus der Ferne. Gemeinsam sind wir unterwegs durch die Zeit. Und wir haben einen gemeinsamen Glauben. Wir haben eine gemeinsame Verantwortung. Wir haben eine gemeinsame Hoffnung.

Ježíš Kristus říká: *Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvě a neděsí.* (Jan 14: 27)

Jesus Christus spricht: *Den Frieden lasse ich euch, meinen Frieden gebe ich euch. Nicht gebe ich euch, wie die Welt gibt. Euer Herz erschrecke nicht und fürchte sich nicht.* (Joh 14, 27)

Společně písni sdílíme již dlouho. Z německého zpívání změníme písni, označené „z československa“: „Hle, ať se blíží“, „Pojďte, pastýři“ a „Radujte se, země a nebe hvězdné“. K tomu písni „esko-bratrských“, mezi nimi i tato, která se nám nyní stane modlitbou :

Slunce spravedlnosti, vyjdi v naší době a pronikni ve svůj lid, aby Tě svítí uzeli. Pane, smiluj se.

Probuď mrtvé k esanství ze spánku jistoty, aby naslouchalo Tvému Slovu a obrátilo se k nám. Pane, smiluj se.

Hle, rozdělení a rozprašení! Shromáždí, ó velký Pastýři i národ, shromáždí vše, co zbloudilo. Pane, smiluj se.

Otevři pronárod m brány, ať se ani zvle nepokáží Tvému nebeskému kralování. Prosviň noc temnou! Pane, smiluj se.

Dej posilím svým sílu a odvahu, víru a naději, vroucnost lásky! Daruj bohatou sklizeň, je-li setba slzami zalévána. Pane, smiluj se.

Dej nám užít Tvou slávu i v této době, hledat pokoj naší slabosti navzdory. Pane, smiluj se.

Buďme jedno, Ježíši Kriste, jako ty s Otcem, přebývající v Tobě neustále, dnes i navždy. Pane, smiluj se.

Amen

Schon lange singen wir gemeinsame Lieder. Im deutschen
Evangelischen Gesangbuch stehen zum Beispiel „aus der
Tschechoslowakei“ „Seht, die gute Zeit ist nah“, „Kommet, ihr
Hirten“ und „Freu dich, Erd und Sternenzelt“. Dazu Lieder der
„Böhmischen Brüder“, so Nr.   , das uns jetzt als Gebet leisten
wird:

Sonne der Gerechtigkeit, gehe auf zu unsrer Zeit, brich in deiner Kirche
an, dass die Welt es sehen kann. Erbarm dich, Herr.

Weck die tote Christenheit aus dem Schlaf der Sicherheit, dass sie deine
Stimme hört, sich zu deinem Wort bekehrt. Erbarm dich, Herr.

Schaue die Zertrennung an, der sonst niemand wehren kann; sammle,
großer Menschenhirt, alles, was sich hat verirrt. Erbarm dich, Herr.

Tu der Völker Türen auf, deines Himmelreiches Lauf hemme keine List
noch Macht. Schenke Licht in dunkler Nacht. Erbarm dich, Herr.

Gib den Boten Kraft und Mut, Glauben, Hoffnung, Liebesglut, und lass
reiche Frucht aufgehen, wo sie unter Tränen säen. Erbarm dich, Herr.

Lass uns deine Herrlichkeit sehen auch in dieser Zeit und mit unsrer
kleinen Kraft suchen, was den Frieden schafft. Erbarm dich, Herr.

Lass uns eins sein, Jesus Christ, wie du mit dem Vater bist, in dir bleiben
alle Zeit, heute wie in Ewigkeit, Erbarm dich, Herr.

Amen

Thomas Meinhof, Miroslav Erdinger

